

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου ὡς μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας (Ἱερόθεος Βλάχος Μητροπολίτης Ναυπάκτου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀσπαζόμεστε τὴν ἱερὴ εἰκόνα ποῦ παριστᾷ τὸ γεγονός τῆς Κοιμήσεώς της. Ἡ ὅλη εἰκόνα ὄχι μόνον ἀναπαριστᾷ αὐτὸ ποῦ ἔγινε κατὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τῆς Παναγίας, ἀλλὰ δείχνει καὶ τὸ τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Πρόκειται γιὰ μιὰ εἰκόνα ποῦ δείχνει κατὰ τὸν πλέον ἀνάγλυφο τρόπο τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μιὰ ἀνθρώπινη ὀργάνωση, ἀλλὰ τὸ Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ ἐνότητα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ἱερὴ εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου βλέπουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει στὸ κέντρο τῆς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία, ὡς Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ γύρω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τοὺς Ἀγγέλους.

Ἐπειτα, στὴν ἱερὴ εἰκόνα φαίνεται καθαρὰ ὅτι στὴν Ἐκκλησία ἔχει καταργηθῆ ὁ θάνατος, ἀλλὰ αὐτὸ ποῦ ὀνομάζουμε θάνατο εἶναι ἕνας ἀπλὸς ὕπνος. Τὸ σῶμα δέχεται τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸ λαμπρύνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ ζῆ μετὰ θάνατο, καί, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ἀγιασθῆ, βρίσκεται «ἐν χειρὶ Θεοῦ». Αὐτὸ ποῦ συνέβη μὲ τὴν Παναγία, κατὰ ἀναλογία, ἐπιθυμοῦμε νὰ συμβῆ καὶ σέ μας. Δηλαδή, εὐχόμαστε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ φύγουμε ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό, νὰ εἴμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία, νὰ προσευχόμαστε, νὰ ἔχουμε τοὺς Πνευματικούς Πατέρες κοντὰ μας, νὰ λάβουμε τὴν εὐχή τους καί, κυρίως, νὰ κοινωνήσουμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκόμη, ὅπως ὁ Ἰεφωνίας προσπάθησε νὰ ἀτιμάσῃ τὸ σῶμα τῆς Παναγίας καὶ δὲν τὸ κατόρθωσε, ἔτσι ὑπάρχουν διάφοροι ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ βλάψουν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ποῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσαν οὔτε θὰ κατορθώσουν νὰ κάνουν τίποτε, γιατί ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο σωματεῖο, ἀλλὰ τὸ Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει μεγάλη δύναμη, δὲν φοβᾶται ἀπολύτως τίποτε, ἀλλὰ σώζει τοὺς πάντες καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς λεγομένους ἐχθρούς της, ὅταν μετανοήσουν.

Ὅλη ἡ σύνθεση τῆς εἰκόνας ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποῦ παρίστανται σχηματίζουν ἕναν νοητὸ Σταυρό. Ἡ ὀριζόντια διάσταση τοῦ Σταυροῦ σχηματίζεται ἀπὸ τὴν κλίνη, ὅπου βρίσκεται τὸ νεκρὸ σῶμα τῆς Θεοτόκου. Ἡ κατακόρυφη διάσταση τοῦ Σταυροῦ σχηματίζεται στὸ ἐπάνω μέρος ἀπὸ τὸν Χριστὸ ποῦ βρίσκεται ὄρθιος, καὶ στὸ κάτω μέρος ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Ἰεφωνία πού θέλησε νὰ ἀτιμάσῃ τὸ σῶμα τῆς Θεοτόκου. Εἶναι ἕνας νοητὸς Σταυρὸς πού τὸν ἀποτελοῦν ὁ Χριστός, ἡ Θεοτόκος, καὶ οἱ παρόντες στὴν Κοίμησή της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι τὴν ἀνυμνοῦν καὶ ἕνας προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀτιμάσῃ.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι δόξα καὶ ἀτιμία, σωτηρία καὶ καταδίκη. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διακηρύσσει: «Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ» (Ἀ΄ Κόρ. α΄, 18).

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καὶ τοὺς πειρασμούς της πού προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι οὔτε βιώνουν οὔτε μποροῦν νὰ καταλάβουν τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὶ εἶναι ἄγευστοι καὶ ἀμύητοί τῆς θεοειδοῦς

ζωῆς καὶ ἀντιδροῦν σὲ ἐκείνους πού ζοῦν σὲ μία ἄλλη διάσταση τῆς ζωῆς.

Τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ φαίνεται ἔκδηλα στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ποῦ εἰκονίζονται στὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ πόνος καὶ ὁ πόθος, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ προσευχή, ἡ ἔκσταση καὶ ἡ ὄραση, οἱ ὕμνοι καὶ ἡ σιωπή, ὅλα αὐτὰ εἶναι μέθεξι τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Στὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων γίνεται λόγος γιὰ τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία προχέεται ἀπὸ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν δημιουργία του, πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, μετὰ τὴν πτώση του, πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἐνανθρώπησή Του, πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μετέχεται διαφοροτρόπως, ὡς καίουσα καὶ φωτίζουσα, μετὴν διπλὴ ἐνέργεια τοῦ Σταυροῦ.

Αὐτὸ τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ φαίνεται ἔκδηλα στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ποῦ εἰκονίζονται στὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ πόνος καὶ ὁ πόθος, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ προσευχή, ἡ ἔκσταση καὶ ἡ ὄραση, οἱ ὕμνοι καὶ ἡ σιωπή, ὅλα αὐτὰ εἶναι μέθεξι τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ μετὴν ἀγάπη καὶ τὴν κένωσή Του, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ δόξα τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία σε ὅλη τὴν ζωὴ της ἔζησε μετὴν βαθυτάτη ταπείνωση ποῦ εἶναι ἡ θεοποιὸς καὶ ὑποποιὸς κένωση, δηλαδὴ τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτὸ ἔζησαν καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἱεράρχες ποῦ ἀποδείχθηκαν φίλοι τοῦ Θεοῦ, φίλοι τοῦ Σταυροῦ.

Τελικά, μένοντας σὲ αὐτὸν τὸν νοητὸ σχηματισμὸ τοῦ Σταυροῦ τῆς εἰκόνας μπορεῖ νὰ τονισθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν μετὴν ὅλη ζωὴ του καὶ τὸν τρόπο τῆς κοιμήσεώς του, κατὰ τὸ πρότυπό της Θεοτόκου, γίνεται ἡ ὀριζόντια διάσταση τοῦ Σταυροῦ, καὶ προστίθεται ἡ κατακόρυφη διάστασή του, ποῦ εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Παναγία προξένησε μεγάλη χαρὰ σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιατί γέννησε τὸν Χριστό, ποῦ εἶναι ἡ χαρὰ μας καὶ ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας. Γι' αὐτὸ τὴν ἀγαπᾶμε καὶ τὴν παρακαλοῦμε νὰ μας προστατεύη, νὰ μας ἐνισχύη στὶς δύσκολες ὥρες τῆς ζωῆς μας, νὰ πρεσβεύη γιὰ νὰ παραμένουμε μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ νὰ μεσιτεύη γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ νικήσουμε τὸν θάνατο μετὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ εἰσέλθουμε στὴν οὐράνια Ἐκκλησία.

Πηγή: agiazoni.gr